

52

Kundrathu Kumaran Temple at Rockbank, Victoria, Kumbhabishekam, 12.02.2012

Sri Sankar Publications

Kshethra Vinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka.

க்ஷேத்திர (வயல்) விநாயக ஆலயம், ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம், சிலாபம், ஸ்ரீ லங்கா.

Author

B.S.Sarma

hot mail; kshethravinayaka@yahoo.com; kshethravinayaka5@gmail.com

Editorial.

April 2012 ஏப்ரல்(பங்குனி/சித்திரை)

The monthly publication, 'Path to Darma' published by Kshethra Vinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka, is presenting the 52nd issue this month. The fundamental theme of this magazine is to converse the concepts related to Hinduism and its ceremonial rituals, customs and dharma, to the anxious readers.

The interpretations and analysis from the readers are appreciated.

B.S.Sarma, Kshethra Vinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka. April, 2012

Kundrathu Kumaran Temple at Rockbank, Victoria

[KUNDRATHU KUMARAN TEMPLE (Rockbank Murugan) at 139 Gray Court, Rockbank, Vic.3335]

The concept of Hinduism

Hinduism is an amalgamation of prehistoric legends, values and customs which has adapted, modified blended with, and generated numerous creeds and practices. Hinduism has a very lengthy and intricate history. Hinduism is unique since it grew over a long period of time in syncretism with the religious and cultural movements of the Indian subcontinent and is composed of innumerable sects. Hinduism has no definite founder or theology and this religion originated in the religious practices of different people more than four thousand years ago by intermingling with varied religious beliefs.

The entire universe is part of the Divine. Hindus, believe that "God" is present in everything. Hindus acknowledge and worship various gods, which are all aspects of the one supreme "God". The Gods Vishnu, Siva and Brahma are different forms and names of the one God. According to Hinduism, Brahma: the creator; Vishnu: the preserver and Siva: the destroyer of the universe.

Hindu Deities

Just as a single force in space can be mathematically conceived as having various spatial components, the Supreme Being or God, the personal form of the Ultimate Reality, is conceived by Hindus as having various aspects. A Hindu deity does not have a separate and independent existence from the Supreme Being.

Hindu temple as a place of worship

Hindu temple is only expressions of the physical form of the human body. The components of a temple are identical with the parts of the human body. The vimana is the head, the sanctum is the neck, the front mandapa is the stomach, the prakara walls are the legs, the gopura is the feet and the Lord in the sanctum is the soul or the jiva of the body. There are several versions regarding the comparison of the parts of a temple with the various centres or parts of a body.

The sanctum sanctorum is the most important part of a temple. The idol in the temple is considered a storehouse of spiritual power from which flow a stream of grace to the soul of a devotee. The proper chanting of Vedic hymns in front of the idols creates the wave lengths that cause permanent vibration of eternal divine grace. It is to preserve the sound waves that the sanctum sanctorum of our temples are so carefully built.

Pujas the ceremonies at a temple

The temple is a sacred place, and the idols are specially sanctified murthis (idols). The atmosphere and spirituality in a temple are very efficient for any pujas or rituals to be conducted which are likely to be more powerful and beneficial.

The necessity of the temple worship is stressed throughout by the great saints of Hinduism. The temple pujas and rituals play an important role in cultivating the spiritualism of the devotees. It is the place for collective worship where extra disciplines should be followed.

In a Hindu temple the religious ritual or puja, (adoration) can last from few minutes to several hours, but all the procedure follows a basic pattern. First, the priest purifies himself, the sacred implements and the place of worship. He chants the relevant mantras indicating the time, place and nature of this particular puja. Through hand gesture (mudras) and chants, he beseeches the deity to come and dwell in the image. The priest chants mantras and hymnifrom the ancient Vedas and Agamas, performs hand gestures (mudras), offers holy substances like, water, uncooked rice with turmeric powder, holy ash, sandalwood paste etc. to the deity during the course of the ritual.

Devotees are seated during the puja and sing devotional songs. The priest offers incense, oil lamps and food to the deity. He offers flowers while chanting holy hymns from Vedas and 108 names of the God. Finally a sacred lamp is waved before the deity and the temple bells are rung as God sends His power through the holy image of Himself. Finally holy ash, holy water, sandalwood paste, kumkum, fruit, sweets and flowers are distributed among all the devotees present there.

Skanda (Muruga) worship through ages

The worship of Skanda(Muruga) cuts across provincial boundaries and national frontiers. Tamils, Kannaries, Keralites, Bengalis, Sinhalese Buddhists, Malaysians, Fijians, and Tamils in places like Africa, Australia, America and in other lands where they have settled permanently for various reasons worship Lord Skanda(Muruga).

The Atharva Veda (one of the four Vedas) describes Skanda as 'Agnibhuh' (son of Agni), the fire god. The Chandogya Upanishad refers to Skanda as the "way that leads to wisdom". The Satapatha Brahmana refers to Muruga as the son of Rudra and the ninth form of Agni. The Taittiriya Aranyaka contains the Gayatri mantra for Shanmukha. The Baudhayana Dharmasutra mentions Skanda as 'Mahasena' and 'Subrahmanya.' The Aranya Parva chapter (canta) Section 230 of the Mahabharata relates the legend of Kartikeya in considerable detail. The Skanda Purana is devoted to the narrative of Kartikeya.

In the Bhagavad Gita (Ch.10, Verse 24), Krishna, while explaining his omnipresence, names the most perfect being, mortal or divine, in each of several categories. While doing so, he says: "Among generals, I am Skanda, the lord of war."

Skanda worship of 'Katharagama Dheiyo' at Kataragama temple

The holy shrine at Kataragama is one of the three significant ancient places of religious worship which lies in the same meridian 81° 10′ the other two being Uttara Kailas (mount Kaisas in the north) and Dakshina Kailas (Thirukoneswaram of Tricomalee in the south) The three characteristics of a Hindu place of worship, namely Murthy (deity), Sthala (place) and Thirtha (water body) are all well set by natural history at Kataragama. The potency of the impersonal Divinity exists in Kataragama temple is beyond all the philosophical formulas and set doctrines, atheism and scepticism are crushed by the divine power.

Kataragama is said to be the most holy place in Ceylon and India. Only Benares in the north, Kandripurum (Kaancripuram) in the south, Pandharpur in the west and Jagannath in the east of the big peninsular come nearest to it. Kataragama is compared with the Kailas in southern Tibet.

The worshipping of Skanda in Sri Lanka has experienced no fundamental changes for the approximately 24 centuries. In every Buddhist temple the Katharagama deity has its shrine or a representation of him. During all the religious festivals and ceremonies of the Buddhists, Katharagama deity plays an important role. During the Kandy pereahara, which takes place annually in August the Katharagama deity is honoured a rightful place.

The all-pervading Sprit of the universe, the Essence from which all things are evolved, by which they are sustained and into which they are involved-who in gracious pity for humanity is in the form of god of wisdom. In the Sanctorum at Kataragama there are no idols (images) other than that of the hexagonal (Shatkona) Yantra which is fully charged with sadakshara (with six scriptal letters), the mantra of Skanda. A yantra is a tantric mechanism made out of gold, silver or copper plate, designed according to definite religious rules, lines and Akshras (with scriptal letters), are printed on it in such a way so as to absorb and preserve the sound power of the mantra. The Yantra at Kataragama is a charged instrument that emanates spiritual vibrations which help to rebuild the dilapidated and distorted astral body of the pilgrims.

No sculptural representation of Skanda can be found in Kataragama, Davy remarks,"Of all Gods, the Kataragama God is the most feared....and such is the dread of this being that I was never able to induce a native artist to draw picture of it...."

The **Skanda Purana** (Puranas are stories blended with myth, mysteries and history) enlightens the details of the story of Skanda and the **Dakshina Kailaya Manmiyam** which is a part of Skanda Purana gives an idea about Kataragama at that era.

The legend connected with Kataragama has been laid down in the epic heroic poem, Skanda purana originally in Sanskrit written in the fifth centaury before Christ. The concept of this legend is the story and the religious philosophy of Skanda, generally called, Kanda Kumara or Kataragama deviyo by Sinhalese.

According to **Dakshina Kailaya Manmiam**, Kataragama was a beautiful city with its trikona (triangular) passageways (three fold path ways) The Kathiramalai (Vedihitikanda) was called "Yothirsh Kama Kiri" mountain of Light and Love in this script.

The ancient chronicle **Mahavamsa** refers to the patronage extended by Rajasingha I in detail in the chapter 93 verses from 7 to 16.

The **Kadiramalippallu** (a literary work of the 16th century) refers to this important fact in verses 71 and 72 and further describes that Swami Kalyanagiri started the building of the shrine at Kataragama during the period of Rajasingha I and completed the building during the early part of reign of Rajasinga II. Veddas of Sri Lanka perceive Kataragama as a holy place of their forefathers.

The procedure of performing poojas were conducted behind screen is existence only at kataragama. Since the poojas were performed behind the screen in the main temple, the same system was introduced in all other shrines

At the Maha- devale really there is nothing to see for the pilgrims excepting the pooja rituals by the priests. The front hall of the temple is moderate and bare. Three differently coloured curtains separate it from the room behind, the Sanctum, which can only be entered by the two highest priests, the maha-kapurala and the devini - kapurala....In the most holy room, in the rear is the sanctum sanctorum, a small box or relic container which contains the precious yantra made by the Mutulinga swami. Nobody except the two highest priests have ever seen the object which (they say), is supposed to be of gold leaf."

Buddhism found its way into Sri Lanka towards the end of 4th century B.C. This was very much later than Vijaya who coming from Western India, landed in Sri Lanka (Ceylon) with 600 man followers. At the time the sanctuary of Kataragama was already there.

Doris Berta Pralld's work in German titled 'Katharagama die heiligste' translated into English by Paul Wirz shows as, "The North Indian sage Kalyangiri swami is recognised as the real discoverer of the deity of Kataragama, who stayed in concealment in this area for very long time. Kalyangiri lived in Kataragama at the end of the 16th centaury or the beginning of the 17th centaury when the Portuguese has already set permanent foot in Ceylon. He supervised the temple in Kataragama at that time and was buried in Kataragama after his death. Later a small temple, the Mutulinga kovil was built in his memory and stands immediately next to Valli-amma temple, but is separated from it by a road. Kalyangiri swami's pupil and successor was Jaysingiri swami, a cotemporary of the British Govenor Brownrigg, who together with the military doctor John Davy visited Kataragama in 1816".

There was another sacred person called Swami Kesa Vapuri from Kesopuri, Allahabad from North India called popularly Palkudi Bawa as he lived only on milk and pala (fruits of the forest) came to Kataragama in the beginning of the last century. He breathed his last at Colombo in July 1898, but his remains were taken to Kataragama and a Samadhi temple was erected, where the body was interred. At that time there was another holy piligrim visited to Kataragama from northern India by the name Swami Surajpuri and lived until his death.

According to the Buddhist Annals the King Maha Sen together with the Buddha is supposed to have stayed at Kataragama (Kajaragama), as in the Pali-hand scripts, around the year 569 B.C. Several years later Vijaya is supposed to have built a temple in honour of the God Kataragama.

Mahavamsa shows that Devanampiya Tissa ordered a branch of the Bo-tree, which the daughter of the King Asoka, Sanghamitta, had brought from India, to be planted in Kataragama.

Today Kataragama is one of the most holy places of the Hindus as well as of the Buddhists.

There are eight kapuralas of whom one is of higher rank and holds the title of maha-kapurala. They are all under the management of Bassanayaka. There are a number of so called alathi-ammas attached to this shrine holding the lamps who it is said are descendants of Valli amma.

The Temple of Kundrathu Kumaran (Rockbank Murugan)

The Tamil Educational Cultural and Charitable Association (TECCA), founded in 2002, identified that building a Hindu Temple in an appropriate surrounding as a major priority for the Hindus who reside in the Northern and

Western parts of Melbourne. In this part of Melbourne there is a large and growing Hindu population. The members of this committee realised the needed for a place of worship to practice the spirituality and also to congregate and practice the culture of Hindus living here.

The vision of the Tamil Educational Cultural and Charitable Association (TECCA) is to provide the devotees of Hindu religion with a place of worship and a place for congregation. Considering this general visualization as the desire to endorse, encourage, practice and preserve the Hindu religion together with the earliest Hindu/Tamil culture among younger and elder generations living in this area.

With this aspiration a new building for Kundrathu Kumaran Temple at 139 Gray Court, Rockbank started. Beside the Hindus residing in all parts of Melbourne, Hindus from Geelong, Ballarat and Bendigo visited frequently to this Temple as there are no other Hindu temples in these areas.

The location to build a new temple at Rock bank was selected since it borders Kororoit Creek and is also far away from the hustle and bustle of traffic. Location is important for a Hindu Temple, as it must have an access to fresh water (either a river or a creek). Since Hindu devotees perform Yoga, Meditation and Bajans in a site like in this temple is an ideal location for these activities.

Many unexpected stumbling blocks have to be cleared in endorsing a plan of permit for building a Hindu temple in this land. It took nearly two years to get this approval. Having obtained the planning permit in September 2005, the building plan for the building of a new temple was finalized, and the building approval was obtained. The foundation laying ceremony was held on the 30th April 2006, Sunday.

Despite the foul, windy weather, on that day there were nearly one thousand devotees who participated at the foundation laying religious ceremony adhering to Hindu tradition that dates back thousands of years. Four hundred sacred conch shells specially brought from India were laid in the foundation together with diamonds other precious stones, gold, silver, copper and other metals. On this day that the foundation these shells were laid within the foundation together with the name plates of the devotees', names engraved on them.

It took nearly two years to complete the peripheral structure of the temple. The construction of the internal shrines based on Hindu traditions is a very complex task where the structures have to be erected in the traditional manner by especially skilled artisans who specialized in building temple art and architecture. Soon after this ceremony the building of the Priest's residence also commenced.

Since there are no such skilled artisans in Australia to undertake this type of building work, artists (sthapathy) were brought from India and Malaysia. Present regulations in Australia require any temporary worker to have successfully completed English language examination among many other requirements. The skilled artisan arrived in October 2008 after completing all these requirements.

Commencement of Garphagraham (Mulasthanam or Inner Shrine) construction ceremony was held based on Hindu traditions on the 19th October 2008 which was attended by over five hundred devotees.

Doors for the main entrance of the temple and the doors for each of the inner shrines were prepared specially based on Hindu traditions in India. These doors arrived here in June 2009 and the door frames were installed at the temple with special pooja rituals on the 12th July 2009.

The idols of divinity to be installed at this temple were be hand carved from special black granite according to the ancient Hindu tradition. The contract for making idols (sila vigrahas) out of granite was signed on the 2nd October 2009 and the carving artist who works on granite stone (Sitrpey) in India had agreed to finish all the idols by December 2010.

The contract for sculpting of bronze idols (uthsawa moorthikal) was signed in April 2010 and work on sculpting of these bronze idols was completed by December 2010 and these bronze idols were shipped in early 2011 from India.

Installing a Pillayer (Lord Ganesha) deity on the route to the temple (Vali Karai Pillayer) is a traditional custom. Based on this practice a small Pillayer statue was installed under a tree on the route to the temple. Pillayer is also known as Elephant god. A few months after the invoking of Pillayer, devotees noticed something resembling four elephant feet appearing in the trunk of the tree. Having seen this, our many hundreds of devotees interpreted this as a blessing from god and have since become spiritually and emotionally attached to the location in Rockbank, embracing it as their very own temple.

A story behind Rockbank Kundrathu Kumaran temple

During the time of purchase of the land to build a new temple the devotees were looking for an area to boil milk and conduct their prayers according to the customs of Tamil culture. A triangular form of rock was noticed under a gum tree out of numerous trees. The devotees identified it as a representation for Lord Ganesha and regarded both the rock and the location of the tree for their worship.

After a few months an unusual growth in the middle of its trunk of the gum tree was noticed. These formations appeared amazingly like the legs of an elephant. The configuration of the appearance of elephant legs, are of a dark grey in colour and even what appears to be nails that are more or less cream in colour. The four legs seen, creates an allusion as if that elephant is jumping out of the tree. obviously the devotees were thrilled and overjoyed. Subsequent to this incident, a devotee brought a statue of Lord Ganesha from his residence. Daily he started lightening an oil lamp and prayed. This experience gvae all the other devotees a confidence that their vision for a new temple is to come true. Lord Ganesha is said to have initiated the expectations of devotees in several instances in the history of Hinduism. Here too Lord Ganesha has shown the way once again.

The devotee who set up the statue of Lord Ganeshaat the bottom of the gum tree, travelled to Sri Lanka and Malaysia in September 2003. In Sri Lanka he visited Kataragama and prayed Lord Muruga. In Malaysia at the Bhat Caves Temple, he got talking to one of the priests and showed him a photograph of the gum tree. In an arousing and spiritual moment, the priest was truly overwhelmed and stated crying with joy. The priest acknowledged that the same phenomena happened in the Bhatu Caves prior to the construction of the Muruga Temple. The priest then consulted with others and gave the devotee a spear ('Vel') symbolizing Lord Muruga. Somewhat auspiciously, the devotee was able to bring the spear back to Melbourne without incurring any trouble at the airport. From that time on, the spear came to symbolically represent Lord Muruga. In the shed which is used as a prayer hall. Regular poojas and prayers are held ever Friday at the Rockbank land where Lord Muruga is lovingly addressed by his devotees as 'Kundrathu Kumaran'.

All the funds for this Temple have been collected from devotees and the many fundraising activities that were held over Melbourne by various committees of this temple. Several Carnartic (Indian) musical events in all parts of Melbourne and many prominent Indian and Sri Lankan Musicians have performed charitably in aid of this Temple Some of the prominent and distinguished musicians who have performed include: Shri.D.S. Srivathsa (vocal), Shri R. Kashyap Mahesh (vocal), Shri. V. Suresh Babu (Violin), Shri Malaikottai Deenadayalu (Morsing) Shri Eela Nallur Ahilan (vocal), Shri Thiyagarajan Ramani (flute), Shri Kuldeep Mpai (vocal), Eawer Shanker (Mridangam) Shri V.L Sudharsan (violin), T. R. Sundarsan (Mridangam), R Balasubramanian (violin), Dr. R. Ganesh (vocal), Shri Murali Kumar (violin), Shri Rasia Balasri (Mridangam), Shri Yogan Kandasamy (Mridangam), Shri Smt. N Ravichandra (violin).

The blessings from Shri Kanchi Kamakoti Peetham (which was established by Sri Adi Sankara in the year 482 B.C) for the construction of this temple was received which is considered a divine message for the effort.

The commitment of the Sthapathi (special archtech), local building technicians and volunteers are to be credited for the services rendered in the completion of the temple.

The following Garphagrahas are of special interest. Sri Vinayagar ,Sri Murugan Valli and Devayani, Sri Sivan ,Sri Parvati, Sri Rama, Lakshman and Seetha,Sri Vishnu, Sri Lakshmi Narasimhar, Sri Durga, Nagathamberan, Sri Bairavar, Sri Anjanaiar and Navageraham.

The construction internal structures of the temple took four years. After consulting with Hindu priest the Management Committee of this temple has decided to conduct the Maha Kumbabisherkam on the auspicious day of 12 February 2012.

Granite and Panchaloka (bronze) Idols

The committee of The Tamil Educational Cultural and Charitable Association(TECCA) signed a contract with leading Indian artisans to carve granite idols for this temple. The contract to construct the bronze idols and 'Kalasams' for this temple had been signed with a very prominent South Indian manufacturer.

Vazli Pillaiyar Ceremony

The approval to build a shrine for Vazli Pillaiyar was obtained from the Melton Shire Council. Ceremonial foundation stone laying and the auspicious Sankuthabanam rituals for this Vazli Pillaiyar shrine took place on Sunday, the 5th September 2010.

The Maha Kumbabhishekam

Kumbabishekam is a special ceremony performed for the consecration of idols (murthis) dedication of a new temple or that of renovated one by pouring sanctified water over the idols (murthis) in the sanctums, kalasams of Garbagraha tower and over the kalasam of the Gopura tower. It is done on an auspicious day and it is a long process with preliminary functions like setting the yoga salas and culminating in mandala abishekam.

Kumbabishekam is special occasion to fix the idols safetly, on the peetas (bases on which they are placed) are sealed together by means of Ashtabandhanam, a compound prepared by mixing mainly the substances namely, kombarakku (wood loc), cukkann thol (lime stone powder), kunkilium (konakai resin), karkaavi (red ochre), mezhugu (beeswax) and yerummai vennai (butter prepared out of buffalo's milk).

Hindus believe that cosmos and all living things are composed of the five elements - earths, water, fire, air and ether. Water symbolises the life-force. The Kumbabishekam is the ritual relating to water symbolism together with the other four elements.

Water from the holy rivers, collected at the source by pious men in clean containers is kept in kumbams or decorated pitchers adorned with flowers and are worshipped in a specially erected canopy, which is performed in the houses called Yagasala (place whereoffering doneto fire God).

During Kumbabishekam people from far and wide neighbourhood gather at the temple to receive power of vibration of the divinity of the almighty. The participation at Kumbabishekam is considered one of the significant ways for invoking the blessing of God.

The Maha Kumbabhishekam of Kundrathu Kumaran Temple (Rockbank Murugan)was ceremonially took place according to Hindu tradition on the auspicious day of 12 February 2012. The Mandalabhisheka rituals are carried for the 48 days following the Kumbhabisheka ceremony and The Mandalabhisheka purthy(conclusion) ceremony was performed on the 31st March 2012.

தேவாரம் - thevaram

திருச்சிற்றம்பலம் thiruchchiRRampalam

திருப்பிரமபுரம் th

thiruppiramapuram

பண் - நட்டபாடை pan - n^aTTapATai

1.தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்

காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன் ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

thOTuTaiya cheviyan viTaiyERiyOr thUveNmathichUTik kATuTaiyachuTa laippoTipUchiyen nuLLaN^kavar kaLvan ETuTaiyamala rAnmunain^ATpaNin^ thEththa aruLcheytha pITuTaiyapira mApuramEviya pemmA nivananRE

திருவெண்ணெய்நல்லூர் thiruveNNeynallUr பண் – இந்தவ

பண் – இந்தளம் paN - in^thaLam

2. பித்தாபிறை கூடீபெரு மானேஅரு ளாளா எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள் அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்என லாமே.

piththApiRai chUTIperu mAnEaru LALA eththAnmaRa vAthEn^inaik kinREnmanath thunnai vaiththAypeNNaith thenpAlveNNey n^allUraruT TuRaiyuL aththAunak kALAyini allEnena IAmE

திருக்கோளிலி

thirukkOLili

பண் - நட்டராகம் paN - n^aTTarAkam

நீள நினைந்தடி யேனுமை நித்தலுங் கைதொழுவேன் வாளன கண்மட வாளவள் வாடி வருந்தாமே கோளிலி எம்பெரு மான்குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன் ஆளிலை எம்பெரு மானவை அட்டித் தரப்பணியே.

n^ILa n^inain^thaTi yEnumai n^iththaluN^ kaithozuvEn vALana kaNmaTa vALavaL vATi varun^thAmE kOLili emperu mAnkuNTai yUrchchila n^elluppeRREn ALilai emperu mAnavai aTTith tharappaNiyE.

நமச்சிவாயப்பதிகம் n^amachchivAyappathikam பண் – காந்தாரம் paN - kAn^thAra

4. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன் பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக் கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

choRRuNai vEthiyan chOthi vAnavan poRRuNaith thirun^thaTi porun^thak kaithozak kaRRuNaip pUTTiyOr kaTaliR pAychchinum n^aRRuNai yAvathu n^amachchi vAyavE.

நுமச்சிவாயப்பதிகம் n^amachchivAyappathikam பண் – காந்தாரம் paN - kAn^thAram

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
 ஆவினனுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
 கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது

நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

pUvinuk karuN^kalam poN^ku thAmarai Avinanuk karuN^kalam arana^ny chATuthal kOvinuk karuN^kalaN^ kOTTa millathu n^Avinuk karuN^kalam n^amachchi vAyavE.

திருவையாறு - திருநேரிசை thiruvaiyARu - thirun^Erichai

6. கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கதிர்பொறி அரவும் வைத்தார் திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார் மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மான்மறி மழுவும் வைத்தார் அங்கையுள் அனலும் வைத்தார் ஐயனை யாற னாரே.

kaN^kaiyaich chaTaiyuL vaiththAr kathirpoRi aravum vaiththAr thiN^kaLaith thikaza vaiththAr thichaithichai thozavum vaiththAr maN^kaiyaip pAkam vaiththAr mAnmaRi mazuvum vaiththAr aN^kaiyuL analum vaiththAr aiyanai yARa nArE.

கோயில் - திருநேரிசை kOyil - thirun^Erichai பண் - கொல்லி paN - kolli

7. பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரம யோகீ எத்தினாற் பத்தி செய்கேன் என்னைநீ இகழ வேண்டா முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத் தாடு கின்ற அத்தாவுன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்த வாறே. வேதங்கள் நான்குங் கொண்டு விண்ணவர் பரவி ஏத்தப் புதங்கள் பாடி யாட லுடையவன் புனிதன் எந்தை பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்கள் தங்கள் மேலை ஏதங்கள் தீர நின்றார் இடைமரு திடங் கொண்டாரே.

paththanAyp pATa mATTEn paramanE parama yOkl eththinAR paththi cheykEn ennain^I ikaza vENTA muththanE muthalvA thillai ampalath thATu kinRa aththAvun ATal kANpAn aTiyanEn van^tha vARE vEthaN^kaL n^AnkuN^ koNTu viNNavar paravi Eththap pUthaN^kaL pATi yATa luTaiyavan punithan en^thai pAthaN^kaL paravi n^inRa paththarkaL thaN^kaL mElai EthaN^kaL thIra n^inRAr iTaimaru thiTaN^ koNTArE.

திருவதிகைவீரட்டானம் thiruvathikaivIraTTAnam பண் – கொல்லி paN - kolli

 கூற்றாயின வாறுவி லக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன் ஏற்றாயடிக் கேஇர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும் தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேன் அடியேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

kURRAyina vARuvi lakkakillr koTumaipala cheythana n^AnaRiyEn ERRAyaTik kEira vumpakalum piriyAthu vaNaN^kuvan eppozuthum thORRAthen vayiRRin akampaTiyE kuTarOTu thuTakki muTakkiyiTa ARREn aTiyEnathi kaikkeTila vIraTTA naththuRai ammAnE.

9. சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன்னாமம் என்னாவின் மறந்தறியேன் உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய் உடலுள் ளுறுசூலை தவிர்த்தருளாய் அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில வீர்ட்டா னத்துறை அம்மானே.

chalampUvoTu thUpam maRan^thaRiyEn thamizOTichai pATal maRan^thaRiyEn n^alan^thIN^kilum unnai maRan^thaRiyEn unnAmam ennAvin maRan^thaRiyEn ularn^thArthalai yiRpali koNTuzalvAy uTaluL LuRuchUlai thavirththaruLAy alan^thEnaTi yEnathi kaikkeTila vIraTTA naththuRai ammAnE

திருவையாறு thiruvaiyARu

பண் - காந்தாரம் paN - kAn^thAram

10. மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப் போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன் யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன் கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். mAtharp piRaikkaNNi yAnai malaiyAn makaLoTum pATip pOthoTu n^Irchuman^ thEththip pukuvA ravarpin pukuvEn yAthu^ny chuvaTu paTAmal aiyA RaTaikinRa pOthu kAthan maTappiTi yOTuN^ kaLiRu varuvana kaNTEn kaNTE navarthirup pAthaN^ kaNTaRi yAthana kaNTEn.

திருஅங்கமாலை thiruaN^kamAlai

பண் - சாதாரி paN - chAthAriÿ

11. தலையே நீவணங்காய் – தலை மாலை தலைக்கணிந்து தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய். கண்காள் காண்டின்களோ - கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை எண்டோ ள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றன்னைக்கண்காள் காண்டின்களோ. முக்கே நீமுரலாய் – முது காடுறை முக்கணனை வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனைமூக்கே நீமுரலாய். வாயே வாழ்த்துகண்டாய் – மத யானை யுரிபோர்த்துப் பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்றன்னைவாயே வாழ்த்துகண்டாய். நெஞ்சே நீநினையாய் – நிமிர் புன்சடை நின்மலனை மஞ்சா டும்மலை மங்கை மணாளனைநெஞ்சே நீநினையாய். கைகாள் கூப்பித்தொழீர் - கடி மாமலர் தூவிநின்று பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்கைகள் கூப்பித்தொழீர். ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன் கோயில் வலம்வந்து பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னாதவிவ் வாக்கை யாற்பயனென். கால்க ளாற்பயனென் - கறைக் கண்ட னுறைகோயில் கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் கால்க ளாற்பயனென். உற்றா ராருளரோ - உயிர் கொண்டு போம்பொழுது குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக்குற்றார் ஆருளரோ. இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச் சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ. தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திருமாலொடு நான்முகனுந் தேடித் தேடொணாத் தேவனை என்னுளே தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

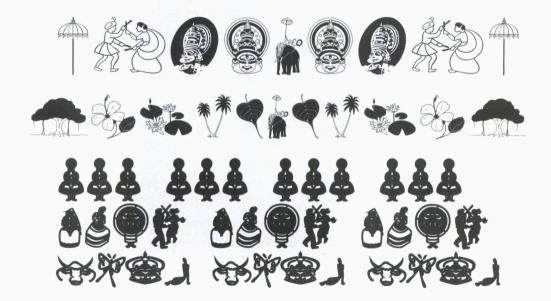
thalaiyE n^IvaNaN^kAy - thalai mAlai thalaikkaNin^thu thalaiyA IEpali thErun^ thalaivanaith thalaiyE n^IvaNaN^kAy. kaNkAL kANminkaLO - kaTal n^a^nychuNTa kaNTanRannai eNTOL vIchin^in RATum pirAnRannaik kaNkAL kANminkaLO. chevikAL kENminkaLO - chivan emmiRai chempavaLa eripOl mEnippi rAnRiRam eppOthu^ny chevikaL kENminkaLO. mUkkE n^lmuralAy – muthu kATuRai mukkaNanai vAkkE n^Okkiya maN^kai maNALanai mUkkE n^ImuralAy. vAyE vAzththukaNTAy - matha yAnai yuripOrththup pEyvAz kATTakath thATum pirAnRannai vAyE vAzththukaNTAy. n^e^nychE n^In^inaiyAy - n^imir punchaTai n^inmalanai ma^nychA Tummalai maN^kai maNALanai n^e^nychE n^In^inaiyAy. kaikAL kUppiththozIr - kaTi mAmalar thUvin^inRu paivAyp pAmparai yArththa paramanaik kaikaL kUppiththozlr. Akkai yARpayanen - aran kOyil valamvan^thu pUkkai yAlaTTip pORRi yennAthaviv vAkkai yARpayanen.

kAlka LARpayanen - kaRaik kaNTa nuRaikOyil
kOlak kOpurak kOkara Na^nychUzAk kAlka LARpayanen.
uRRA rAruLarO - uyir koNTu pOmpozuthu
kuRRA laththuRai kUththanal lAln^amak kuRRAr AruLarO.
iRumAn^ thiruppankolO - Ichan palkaNath theNNappaTTuch
chiRumA nEn^thithan chEvaTik kIzchchenRaN^ kiRumAn^ thiruppankolO.
thETik kaNTukoNTEn – thiru mAloTu n^Anmukanun^
thETith thEToNAth thEvanai ennuLE thETik kaNTukoNTEn.

திருவேள்விக்குடி thiruvELvikkuTi பண் - நட்டராகம் paN - n^aTTarAkam

12. மூப்பதும் இல்லை பிறப்பதும் இல்லை இறப்பதில்லை சேர்ப்பது காட்டகத் தூரினு மாகச்சிந் திக்கினல்லாற் காப்பது வேள்விக் குடிதண் டுருத்தியெங் கோன்அரைமேல் ஆர்ப்பது நாகம் அறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோ மே

mUppathum illai piRappathum illai iRappathillai chErppathu kATTakath thUrinu mAkachchin^ thikkinallAR kAppathu vELvik kuTithaN TuruththiyeN^ kOnaraimEl Arppathu n^Akam aRin^thOmEl n^Amivark kATpaTOmE.

திருவாசகம்-thiruvasagam

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்

பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டடென்னை ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

pUchuvadhum veNNIRu pUNbadhuvum poN^garavam pEchuvadhum thiruvAyAl maRaibOluN^ kANEDI pUchuvadhum pEchuvadhum pUNbadhuvuN^ koNDennai Ichanavan evvuyirkkum iyalbAnAn chAzalO.

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன் துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடி? மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத் தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ.

ennappan embirAn ellArkkun^ thAnIchan thunnambey kOvaNamAk koLLumadhu ennEDI? mannugalai thunnuboruL maRain^AngE vAncharaDAth thannaiyE kOvaNamAch chAththinangAN chAzalO.

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன் காணேடி தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும் காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ.

kOyil chuDugADu kolbuliththOl n^allADai thAyumili than^dhaiyili thAn thaniyan kANEDI thAyumili than^dhaiyili thAndhaniyan AyiDinum kAyilulaganaiththuN^ kaRpoDigAN chAzalO.

அயனை அனங்கனை அந்தகளைச் சந்திரனை வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடி நயனங்கள் மூன்றுடை நாயகனே தண்டித்தால் சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ.

ayanai anaN^ganai an^dhagaLaich chan^dhiranai vayanaN^gaL mAyA vaDuchcheydhAn kANEDI n^ayanaN^gaL mUnRuDai n^AyaganE thaNDiththAl chayamanRO vAnavarkkuth thAzguzalAy chAzalO.

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம் எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேடி எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும் தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ.

ambaramAm puLLiththOl AlAlam Aramudham emberumAn uNDachadhur enakkaRiya iyambEDI emberumAn EdhUDuththaN^ kEdhamudhu cheydhiDinum thamperumai thaanaRiyath thanmayan kAN chAzalO.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப் பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம் சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட

அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே_

muththin^eRi aRiyAdha mŪrkkaroDu muyalvEnaip paththin^eRi aRiviththup pazavinaigaL pARumvaNNam chiththamalam aRuviththuch chivamAkki enaiANDa aththanenak karuLiyavA RArbeRuvAr achchOvE

திருவிசைப்பா - thiruvisaippa

```
1. ஒளிவளர் விளக்கே உவப்பிலா ஒன்றே !
     உணர்வு நழ் கடந்ததோர் உணர்வே !
   தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே !
     சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே !
   அளிவளர் உள்ளத் (து) ஆனந்தக் கனியே !
   அம்பலம் ஆடரங் காக
   வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
   கொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.
oLivaLar viLakkE uvappilA onRE !
  uNarvuchUz kaTan^thathOr uNarvE !
theLivaLar paLiN^kin thiraLmaNik kunRE !
  chiththaththuL thiththikkum thEnE !
aLivaLar uLLath(thu) Anan^thak kaniyE!
  ampalam ATaraN^ kAka
veLivaLar theyvak kUththukan^ thAyaith
  thoNTanEn vilampumA vilampE.
```

எட்டுரு விரவி என்னை ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி விட்டிலங் (கு) அலங்கல் தில்லை வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத் தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும் பிட்டரைக் காணா கண்வாய் பேசா (து) அப் பேய்க ளோடே.

eTTuru viravi ennai ANTavan INTu chOthi viTTilaN^(ku) alaN^kal thillai vEn^thanaich chErn^thi lAtha thuTTaraith thUrththa vArththaith thozumparaip pizampu pEchum piTTaraik kANA kaNvAy pEchA(thu) ap pEyka LoTE.

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமா கடலை மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச் செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத் திருவிழி மிழலைவிற் றிருந்த கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம் குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

kaRRavar vizuN^kum kaRpakak kaniyaik

karaiyilAk karuNaimA kaTalai maRRavar aRiyA mANikka malaiyai mathippavar manamaNi viLakkaich cheRRavar puraN^kaL cheRRae^ny chivanaith thiruvIzi mizalaivIR Rirun^tha koRRavan thannaik kaNTukaN(Tu) uLLam kuLiraen kaNkuLirn^ thanavE.

மின்னார் உருவம் மேல்விளங்க வெண்கொடி மாளி கைசூழப் பொன்னார் குன்றம் ஒன்று வந்து நின்றது போலும் என்னாத் தென்னா என்று வண்டு பாடும் தென்தில்லை அம்ப லத்துள் என்னார் அமுதை எங்கள் கோவை என்றுகொல் எய்துவதே?

minnAr uruvam mElviLaN^ka veNkoTi mALi kaichUzap ponnAr kunRam onRu van^thu n^inRathu pOlum ennAth thennA enRu vaNTu pATum thenthillai ampa laththuL ennAr amuthai eN^kaL kOvai enRukol eythuvathE?

ஓவா முத்தீ அஞ்சு வேள்வி ஆறங்க நான்மறையோர் ஆவே படுப்பார் அந்த ணாளர் ஆகுதி வேட்டுயர் வார் மூவா யிரவர் தங்க ளோடு முன் அரங்(கு) ஏறிநின்ற கோவே உன்றன் கூத்துக் காணக் கூடுவ தென்று கொலோ.

OvA muththI a^nychu vELvi ARaN^ka n^AnmaRaiyOr AvE paTuppAr an^tha NALar Akuthi vETTuyar vAr mUvA yiravar thaN^ka LoTu mun araN^(ku) ERin^inRa kOvE unRan kUththuk kANak kUTuva thenRu kolo.

திருப்பல்லாண்டு - thiruppallantu

கோயில் மன்னுக kOyil mannuka

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம் விளங்க அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

mannuka thillai vaLarkan^am paththarkaL va^nychakar pOyakala ponninchey maNTapath thuLLE pukun^thu puvani yellAm viLaN^ka annan^aTai maTavAL umaikOn aTiyO mukkaruL purin^thu pinnaip piRavi yaRukka n^eRithan^tha piththaRkup pallANTu kURuthumE.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின் கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்(கு)ஆட் செய்மின் குழாம்புகுந்து அண்டங் கடந்த பொருள்அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள் பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

miNTu manaththavar pOminkaL meyyaTiyArkaL virain^thu vammin koNTuN^ koTuththum kuTikuTi IchaR(ku)AT cheymin kuzAmpukun^thu aNTaN^ kaTan^tha poruLaLa villathOr Anan^tha veLLapporuL paNTum inRum enRum uLLaporuL enRE pallANTu kURuthumE.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்கள் சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டும் திறங்களுமே சிந்தித்(து) அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக ஊறும் அமிர்தினுக்(கு) ஆலநீழற் பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. n^iTTaiyi lAvuTal n^Iththennai ANTa n^ikarilA vaNNaN^kaL chiTTan chivanaTi yAraich chIrATTum thiRaN^kaLumE chin^thith(thu) aTTa mUrththikken akamn^eka URum amirthinuk(ku) Alan^IzaR paTTanuk(ku) ennaiththan pARpaTuth thAnukke pallaNTu kURuthume.

சொல்லாண் டசுரு திருப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர் சில்லாண் டிற்சிறை யும்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே வில்லாண் டகன கத்திரன் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன் பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. chollan Tachuru thirupporul chothiththa thuymanath thontarullir chillan Tirchirai yumchila thevar chirun^eri cherame villan Takana kaththiran meru vitan^kan vitaippakan

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(டு) ஓலமிட்(டு) இன்னம் புகலரிதாய் இரந்திரந்(து) அழைப்பஎன் னுயிராண்டகோவினுக்(கு) என்செய வல்லம் என்றும் கரந்துங் கரவாத கற்பகனாகிக் கரையில் கருணைக்கடல் பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. puran^tharan mAlayan pUchaliT(Tu) OlamiT(Tu) innam pukalarithAy iran^thiran^(thu) azaippaen nuyirANTa kOvinuk(ku) encheya vallam enRum karan^thuN^ karavAtha kaRpaka nAkik karaiyil karuNaikkaTal paran^thum n^iran^thum varampilAp pAN^kaRkE pallANTu kURuthumE.

pallAN Tennum pathaN^kaTan^ thAnukkE pallANTu kURuthumE.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால் எங்கும்திசை திசையென கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாம்குழ மாய் நின்று கூத்தாடும் ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமார் பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. chEvikka van^thayan in^thiran cheN^kaNmAl eN^kumthichai thichaiyena kUvik kavarn^thu n^eruN^kik kuzAmkuza mAy n^inRu kUththATum Avik (ku) amuthaien Arvath thanaththinai appanai oppamAr

pAvikkum pAvakath (thu) appuRath thAnukke pallantu kURuthume. சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ் ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?

ஊரும் உலகும் கழற உளறி உமைமண வாளனுக்(கு)ஆம் பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

chIrum thiruvum poliyach chivalOka n^Ayakan chEvaTikkIz Arum peRAtha aRivu peRREn peRRathAr peRuvAr ulakil? Urum ulakum kazaRa uLaRi umaimaNa vALanuk(ku)Am pArum vichumpum aRiyum parichun^Am pallANTu kURuthumE.

சேலுங் கயலும் திளைக்கும் கண்ணார்இளங் கொங்கையில் செங்குங்குமம் போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப மாலும் அயனும் அறியா நெறி தந்துவந்தென் மனத்தகத்தே பாலும் அமுதமு ஒத்துநின் றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

chElun^ kayalum thiLaikkum kaNNAriLan^ koN^kaiyil cheN^kuN^kumam pOlum poTiyaNi mArpilan^ kumenRu puNNiyar pORRichaippa mAlum ayanum aRiyA n^eRi than^thuvan^then manaththakaththE pAlum amuthamu oththun^in RAnukkE pallANTu kURuthumE.

பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான் மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள் ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம் பலமே இடமாகப் பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

pAlukku pAlakan vENTi azuthiTap pARkaTal In^thapirAn mAlukkuch chakkaram anRaruL cheythavan manniya thillaithannuL Avikkum an^thaNar vAzkinRa chiRRam palamE iTamAkap pAliththu n^aTTam payilaval lAnukkE pallANTu kURuthumE.

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்(கு)இவ் அண்டத்தொடும் உடனே பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனகமும் அருளிச் சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும் பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

thAthaiyaith thALaRa vIchiya chaNTik(ku)iv aNTaththoTum uTanE pUthalath thOrum vaNaN^kappoR kOyilum pOnakamum aruLich chOthi maNimuTith thAmamum n^Amamum thoNTarkku n^Ayakamum pAthakath thukkup parichuvaith thAnukkE pallANTu kURuthumE.

குழலாலி யாழொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி விழவொலி விண்ணளவும் சென்று விம்மி மிகுதிரு ஆருரின் மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த பழஅடி யாரொடுங் கூடி எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

kuzaloli yAzoli kUththoli Eththoli eN^kum kuzAmperuki vizavoli viNNaLavum chenRu vimmi mikuthiru Arurin mazaviTai yARku vazivazi yALAy maNa^nychey kuTippiRan^tha pazaaTi yAroTuN^ kUTi emmAnukkE pallANTu kURuthumE.

ஆரார் வந்தார்? அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள் நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும் தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ArAr van^thAr? amarar kuzAththil aNiyuTai Athirain^AL n^ArAyaNanoTu n^Anmukan aN^ki iraviyum in^thiranum thErAr vIthiyil thEvar kuzAN^kaL thichaiyanaiththum n^iRain^thu pArAr tholpukaz pATiyum ATiyum pallANTu kURuthumE.

எந்தை எந்தாய் சுற்றும் முற்றும் எமக்கு அமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று சிந்தை செய்யும் சிவன்சீர் அடியார் அடிநாய் செப்புறை அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகழ் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல் பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

en^thai en^thAy chuRRum muRRum emakku amuthAm empirAn enRenRu chin^thai cheyyum chivanchIr aTiyAr aTin^Ay cheppuRai an^thamil Anan^thach chEn^than enaippukaz thANTukoN TAruyirmEl

திருப்புராணம் - Thiru puraNam

உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்; நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன், அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்; மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம் ulakelAm uNarn^thOthaRkariyavan n^ilavu lAviya n^Irmali vENiyan alakil chOthiyan ampalaththATuvAn malar chilampaTi vAzththi vaNaN^kuvAm

திங்கள் தடிய முடிச் சிகரத்து உச்சியில் பொங்கு வெண் தலை நுரை பொருது போதலால் எங்கள் நாயகன் முடிமிசை நின்றேயிழி கங்கையாம் பொன்னியாம் கன்னி நீத்தமே thiN^kaL chUTiya muTich chikaraththu uchchiyil poN^ku veN thalai n^urai poruthu pOthalAl eN^kaL n^Ayakan muTimichai n^inREyizi kaN.^kaiyAm ponniyAm kanni n^IththamE

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவு இலா அளவுமாகிச் சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப் பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப் போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொது நடம் போற்றி போற்றி

AthiyAy n^aTuvumAki aLavu ilA aLavumAkich chOthiyAy uNarvumAkith thOnRiya poruLumAkip pEthiyA Ekam Akip peNNumAy ANum Akip pOthiyA n^iRkum thillaip pothu n^aTam pORRi pORRi

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவம் ஆகி அற்புதக் கோலம் நீடி அரு மறைச் சிறத்தின் மேலாம் சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச் சிற்றம்பலத்துள் நின்று பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங் கழல் போற்றி போற்றி

kaRpanai kaTan^tha chOthi karuNaiyE uruvam Aki aRputhak kOlam n^ITi aru maRaich chiRaththin mElAm chiRpara viyOmam Akum thiruch chiRRampalaththuL n^inRu poRpuTan n^aTam cheykinRa pUN^ kazal pORRi pORRi

வேத நெறி தழைத்து ஓங்க மிகு சைவத் துறை விளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியப் புனித வாய் மலர்ந்து அழுத சீத வள வயல் புகலித் திருஞான சம்பந்தர் பாத மலர் தலைக் கொண்டு திருத் தொண்டு பரவுவாம்

vEtha n^eRi thazaiththu ON^ka miku chaivath thuRai viLaN^kap pUtha paramparai poliyap punitha vAy malarn^thu azutha chItha vaLa vayal pukalith thirunyAna champan^thar

pAtha malar thalaik koNTu thiruth thoNTu paravuvAm

எல்லாம் உடைய ஈசனே இறைவன் என்ன அறியாதார் பொல்லா வேடச் சாக்கியரே ஆகிப் புல்லர் ஆகுவார் அல்லார் கண்டர் தமக்கு இந்த அகிலம் எல்லாம் ஆள் என்ன வல்லார் இவர் அவ் வேடத்தை மாற்றாது அன்பின் வழிநிற்பார் ellam uTaiya IchanE iRaivan enna aRiyAthAr polla vETach chakkiyarE Akip pullar AkuvAr allar kaNTar thamakku in^tha akilam ellam AL enna vallar ivar av vETaththai mARRAthu anpin vazin^iRpAr

ஈசருக்கே அன்பு ஆனார் யாவரையும் தாம் கண்டால் கூசி மிகக் குது குதுத்துக் கொண்டாடி மனம் மகிழ்வுற்று ஆசையினால் ஆவின்பின் கன்று அணைந்தால் போல் அணைந்து பேசுவன பணிந்த மொழி இனியனவே பேசுவார் IcharukkE anpu AnAr yAvaraiyum thAm kanTAl kUchi mikak kuthu kuthuththuk konTATi manam makizvuRRu AchaiyinAl Avinpin kanRu aNain^thAl pOl aNain^thu pEchuvana paNin^tha mozi iniyanavE pEchuvAr

திருப்புகழ் - Thiru pukaL

கைத்தல நிறைகனி.... - kaiththala niRaikani (VinAyagar thuthi)

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி கப்பிய கரிமுக ...... னடிபேணிக்

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ கற்பக மெனவினை ...... கடிதேகும்

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன் மற்பொரு திரள்புய ...... மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை மட்டவிழ் மலர்கொடு ...... பணிவேனே

முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய ...... முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த ...... அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை ..... இபமாகி

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள் ...... பெருமாளே.

kaiththala niRaikani appamodu avalpori kappiya karimugan ..... adipENi

katridum adiyavar buddhiyil uRaibava kaRpagam enavinai ..... kadidhEgum

maththamum madhiyamum vaiththidum aranmagan maRporu thiraLbuya ..... madhayAnai

maththaLa vayiRanai uththami pudhalvanai mattavizh malarkodu ...... paNivEnE

muththamizh adaivinai muRpadu girithanil muRpada ezhudhiya ..... mudhalvOnE

muppuram eriseydha acchivan uRairatham acchadhu podiseydha ..... athidheerA

aththuyar adhukodu subbira maNipadum appunam adhanidai ..... ibamAgi

akkuRa magaLudan acchiRu muruganai akkaNam maNamaruL ..... perumALE.

நாத விந்து... (பழநி)

nAdha vindhu (pazhani)

நாத விந்துக லாதீ நமோநம வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம ...... வெகுகோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம போக அந்தரி பாலா நமோநம நாக பந்தம யூரா நமோநம ...... பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம ...... கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம தூய அம்பல லீலா நமோநம தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம ...... அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலா லபூஜையும்

ஓத லுங்குண ஆசா ரநீதியும் ஈர முங்குரு சீர்பா தசேவையு ...... மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவே ரியால்விளை சோழ மண்டல மீதே மநோகர ராஜ கெம்பிர நாடா ளுநாயக ...... வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாரூ ரர்தோழமை சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில் ஆடல் வெம்பரி மீதே றிமாகயி ...... லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவா சுபாடிய சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில் ஆவி னன்குடி வாழ்வா னதேவர்கள் ...... பெருமாளே.

nAdha vindhuka lAdhee namOnama vEdha manthraso rUpA namOnama njyAna paNditha sAmee namOnama ...... vegukOdi

nAma sambuku mArA namOnama bOga anthari bAlA namOnama nAga bandhama yUrA namOnama ...... parasUrar

sEdha dhaNdavi nOdhA namOnama geetha kiNkiNi pAdhA namOnama dheera sambrama veerA namOnama ...... girirAja

dheepa mangaLa jOthee namOnama thUya ambala leelA namOnama dhEva kunjari bAgA namOnama ...... aruLthArAy

eedha lumpala kOlA lapUjaiyum Odha lunguNa AchA raneethiyum eera munguru seerpA dhasEvaiyu ...... maRavAdha

Ezhtha lampugazh kAvE riyAlviLai sOzha maNdala meedhE manOhara rAja gembira nAdA LunAyaka ...... vayalUrA

Adha rampayil ArU rarthOzhamai sErdhal koNdava rOdE munALinil Adal vempari meedhE RimA kayi ...... laiyil Egi

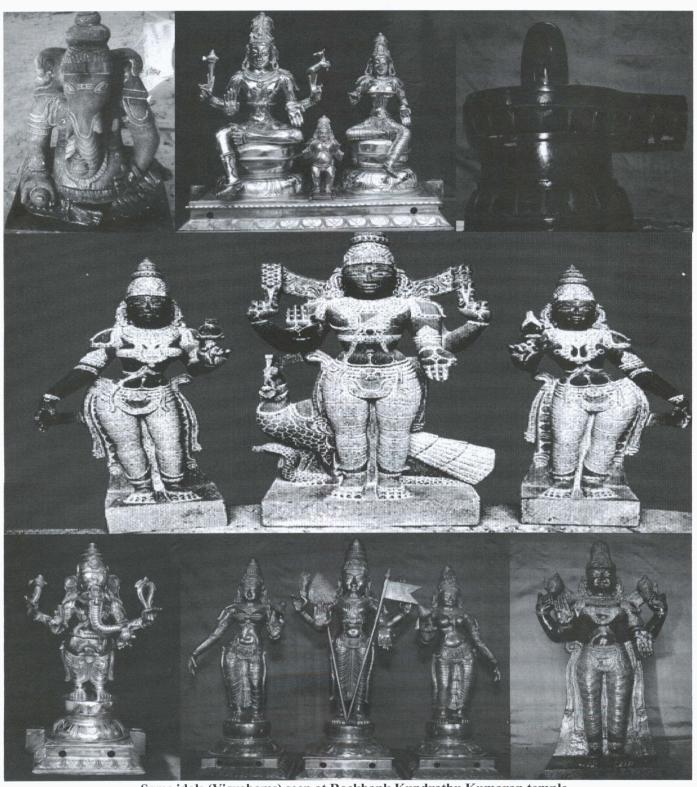
Adhi antha uIA Asu pAdiya sErar kongu vaikAvUr nanAdadhil Avinan kudi vAzhvAna dhEvargaL ..... perumALE.

வாழ்த்து

- வான் முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க நான் மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க மேன்மைள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.
- திருவந்த தொல்லைப் புவனத்தொடு தேவர் போற்றிப் பெருவந் தனைசெய் தறிதற்கரும் பெற்றி யெய்தி அருவந் தனையு முருவத்தையு மன்றி நின்றான் ஒருவன் றனது பதந்தன்னை யுளத்துள் வைப்பாம்.
- 3. ஊனாகி யூனு ளுயிராயுயிர் தோறு மாகி வானகி யான பொருளாய்மதி யாகி வெய்யோன் தானாகி யாண்பெண் ணுருவாகிச் சராச ரங்கள் ஆனான் சிவன்மற் றவனீள்கழற் கன்பு செய்வாம்.

 யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம் வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின் ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம் தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

Some idols (Vigrahams) seen at Rockbank Kundrathu Kumaran temple